

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 892
פרשת מקץ - שבת חנוכה

רית	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
18:01	17:22	16:06	ירושלים
17:58	17:25	16:23	תל-אביב
17:57	17:23	16:14	חיפה
17:59	17:27	16:26	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הנס של חנוכה נעשה בזכות הצדיקים • על ידי מסירות נפש זוכים לשמחה אמיתית • בימי היוונים עם ישראל מסרו את הנפש עבור המצוות! לכן הם זכו לנס • היוונים לא נעלמו מהמפה!

בפורים לא אומרים "ואחר כך" קיבלו עליהם את התורה באהבה, אלא מזכירים רק את הנס שנעשה?
ומתוך הבני יששכר, שבתקופת הנס של ימי החנוכה היו מתחבאים בבקיקים ובסלעים כאשר היוונים היו עוקבים אחריהם כל הזמן, בתקופת היוונים לא הייתה אפשרות לקיים תורה ומצוות בפרהסיה, כל מי שהיה נתפס היה מכניסים אותו לכלא, או הורגים אותו ממש כמו בתקופות הקשות ברוסיה. בתקופת מלכות יון היו גזירות נוראות על קיום היהדות, היו עוקבים אחרי כל אחד ובודקים אם הוא מתפלל או לומד, לא נתנו להם שום אפשרות לקיים חיי תורה ומצוות.

זו הסיבה שמזכירים את הטהרה והקדושה שעשו בהיכל בימי החנוכה, כי הנס נעשה בזכות המסירות נפש לתורה וקדושה של עם ישראל, הקדוש ברוך עשה להם נס על שם העתיד, ה' ראה את הרצונות והכיסופים שלהם עד כמה הם רצו באמת לשמור תורה ומצוות ולא יכלו כיון שגזרו עליהם גזרות, ולכן כשנעשה הנס מזכירים איך עם ישראל טיהר את בית המקדש כי עבור כך נעשה הנס. לעומת זאת בפורים לא היה עניין של מסירות נפש ולא היה לעם ישראל כלל אפשרות להינצל מהגזירה ולכן מזכירים רק את הצלת הנס ולא את העניין של קבלת התורה מאהבה.

יוון המודרנית

גם היום יש יוונים, כאן בארץ לצערנו יש הרבה מאד תרבות יוון שמסתובבת ברחובות ואפילו ברחובות של שומרי התורה והמצוות.

לצערנו גם היום ישנם דעות כפרניות, בדורינו יש הרבה מאד יוונים, כל ההשכלה שלומדים וכל הספורט והמיכשור החשמלי, זה הכל בא מתרבות יוון, כל הרצון שלהם שיהיה הכל בגשמיות וילמדו את כל החכמות, העיקר לא ללמוד את התורה הקדושה.

מובא בליקוטי הלכות שעם ישראל זכו לישועה נפלאה, כי היוונים לא הצליחו להשפיע עלינו עם כל הדעות הכפרניות.

העבודה שלנו היום להישמר מכל הדעות הפסולות והכוזבות, מכל הטומאה שנמצאת במכשירים הטמאים. צריך לדעת שהתורה הקדושה לא יכולה להיות היכן שיש תרבות יוון, לא יתכן שבשכל של האדם יש כל מיני שטויות ויחד עם זה תשרה אצלו התורה הקדושה.

ולכן מוטל עלינו לטהר את עצמנו מכל הטומאות ומכל השטויות ולהשאיר בראש מקום פנוי רק לתורה ולעבודתה'.

מובא בליקוטי הלכות בהלכות שילוח הקן: "זה בחינת נר חנוכה שאסור להשתמש לאורה, לא כמו נר שבת שמצוות ההדלקה היא דייקא להשתמש לאורה".

יש הבדל גדול בין נר שבת לנר חנוכה, או יותר נכון לומר שנר חנוכה נר שבת אלו הם שני הפכים. נר שבת מדליקים אותו בכדי "להשתמש לאורו", לעומת זאת בנרות חנוכה אסור להשתמש, כל ההדלקה שלהם היא רק לראותם בלבד, לפרסם את הנס. האור של שבת הוא אור עליון ורוחני שנמצא למעלה ולכן מותר להשתמש בו, לעומת זאת האור של חנוכה הוא אור שיוירד עד המדרגות התחתונות ולכן צריך לשמור על קדושתו ואסור להשתמש בו.

בזכות הצדיקים

תוקף הנס של ימי החנוכה היה בזכות מתתיהו ובניו. צריכים לדעת שכל הניסים זה בזכות הצדיקים, כל מה שאדם זוכה זה בזכות הצדיקים, חנוכה, פסח, פורים, הכל היה בזכותם של הצדיקים - חנוכה בזכות מתתיהו, פסח בזכותו של משה רבנו ופורים בזכותו של מרדכי.

בחנוכה התגברו הצדיקים על מלכות הרשעה שרצו להשכיח את התורה וכמו שמזכירים בתפילה בימי החנוכה: "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך". בכל דור יש כמה קנאים שרוצים להציל את העם כמו מרדכי בדורו, כולם כרעו והשתחוו להמן והלכו למשתה אחשוורוש ורק מרדכי הלך לבד כנגד כולם. וכך היה גם בחנוכה אצל החשמונאים, רבים מהיהודים התינונו ורק בית חשמונאי נלחמו ביוונים ולא הלכו בדרךם.

בכל דור ודור יש את אלו שלא מוכנים להיכנע, החשמונאים היו מעטים מול רבים, אנחנו צריכים ללמוד מהחשמונאים לעמוד על העקרונות שלנו גם כשאנחנו מועטים, לא להסתכל על אף אחד וללכת בדרך האמת.

במילה 'חשמונאים' יש אותיות של 'שמחה', החשמונאים מסרו את הנפש ולכן הם זכו לשמחה, כי כדי לזכות לשמחה אמיתית צריך למסור נפש, ומי שלא מסכים למסור את הנפש אין לו שמחה אמיתית בחיים.

הצלת נפשות

ה'בני יששכר' שואל מדוע אומרים בתפילה בחנוכה "על הניסים..." ולאחר מכן ממשיכים אומרים "ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופינו את היכלך...", לעומת זאת

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

תורתו אומנותו

סבור, שאי אפשר שיבין מעצמו לקרא ולשנות ולעבוד את בוראו, עד שיפתחו לו מן השמים שכל חדש. ואמר לו אליהו זכור לטוב, שבזה השכל שיש לו, יש לו שכל מספיק לבא לידי שלימותו. כמו בפרנסה, נולד אדם - אין אנו יודעים במה יתפרנס, אך הדוחק - מוציא אל הפועל. כן בירתא שמים, אם אדם היה לו דוחק ומכאוב בלבו ובנפשו על זה - היה יכול בזה השכל שיש לו - להוציא שלימותו אל הפועל. וזה מה שסיים אליהו ז"ל את דבריו ואמר לו כך להביא פשתן ולארוג מצודות להשליך לים ולהעלות דגים מן הים - יש לך בינה ודעה מן השמים? ולדברי תורה שכתוב בה, כי קרוב אליך הדבר מאד, בפין ובלבבך לעשותו, לא נתנו לך בינה מן השמים!

האדם והמדע

כאן אנחנו מגיעים להבדל בין חושך של יוון לאור הגנוז בתורה הקדושה. חכמת יוון הינה החושך הגדול ביותר - כל פרופסור וכל ד"ר באומנות בטוח בעצמו שהוא האדם החכם בעולם ושארף אחד לא יעז לערער על חכמתו.

אבל האמת היא, שאדם שהמדע הוא נר לרגליו, המדע רק מחשיך את ראייתו, כי הוא מסתכל על הכל רק לפי המדע וזה מחשיך את ראייתו הכללית. אולם אור התורה הוא אור שמאיר למרחק, כי התורה היא חכמה שאין לה סוף, חכמת התורה אינה מצמצמת את האדם אלא מרחיבה את הסתכלותו וראייתו למרחוק.

יושב לו יהודי לומד תורה, מתפלל תפילה זכה ועוסק בקיום מצוות, והוא מביא אור לעולם, הוא זה שמשפיע על קיום העולם. אין העולם מתקיים אלא בזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבן שיושבים ולומדים תורה בטהרה ומקיימים את העולם.

בחנוכה מתגלה האור והחשיבות האמיתית - מה אמת ומה שקר - מה אור ומה חושך, 'כי נר מצווה ותורה אור'.

לפי השיעור שנחנך את ילדיו ותלמידיו, באופן שנחדד ונבליט את האור הגנוז בתורה הקדושה, כך נזכה שיתמעט החושך של יוון ועל ידי כך נזכה לאור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו יחד במהרה לאורו אמן.

(מתוך ספרי משמעות - הנפש והחינוך ע"פ התורה, העתידיים לצאת לאור בקרוב)

מה פעמים אנו רואים ילד שלא חננו ה' בשכל גדול ובהבנה נכונה, לפעמים ההורים חושבים בינם לבין עצמם, 'אולי הילד הזה לא צריך ללמוד אולי הוא ימצא את עצמו באומנות כזאת או אחרת וכך עדיף!...

הרעיון הזה שכאשר אדם אינו מצליח בלימוד הוא לא חייב ללמוד, זה בא מהחכמות החיצוניות, שם חושבים שנער שאינו גומר בגריות לא יכול להתקבל ללימודים ולעבודה ברמה גבוהה ולכן אין ענין שהוא ישקיע בלימוד. אולם בתורה הקדושה לא זו הדרך!

אין סגולה כתורה

וכך כותב הבני יששכר במאמר ג': "והנה בכל החכמות שבעולם אם אין בכלי הגוף הכנה לזה בכח, אי אפשר לו לעסוק בהם, ומכל שכן אם אין לו הכנה בשכל, כגון הכפרי שיש לו שכל עב, אי אפשר לו לעסוק בעסק החכמות. מה שאין כן חכמת התורה ... כי סגולת התורה בעסוק האדם בה, היא מחכימת הפתי אשר לא היה גופו ושכלו לזה, ואין לאדם תירוץ בהתבטלו מחכמת התורה, באמור חכמה ודעת לא נתנו לו מוח השמים, כאשר אמר אחד מן ההמוניים לאליהו....."

חכמת התורה אינה מצמצמת את האדם אלא מרחיבה את הסתכלותו וראייתו למרחוק

חכם לכשירצה

וכך כתב בתנא דבי אליהו: פעם אחת הייתי עובר ממקום למקום ומצאני אדם אחד והיה מתלוצץ ומלעיג דברים ובא כנגדי, ואמרתי לו, בני, מה אתה משיב לאביך שבשמים ליום המשפט, אמר לי, רבי, יש לי דברים שאני משיב לאבי שבשמים ליום המשפט, אומר אני לו, בינה ודעה לא נתנו לי מן השמים, אמרתי לו, בני, מה מלאכתך, אמר לי, צייד אני, אמרתי לו, בני, מי אמר לך שתביא פשתן ותאגידניו מצודות ותשליכנו לים ותעלה דגים מן הים, אמר לי, רבי, בזה בינה ודעה נתנו בי מן השמים, אמרתי לו, בני, ומה להשליך מצודות ולהעלות דגים מן הים ניתנו בך בינה ודעה, דברי תורה שכתוב בה, 'כי קרוב אליך הדבר מאד', לא ניתנו בך בינה ודעה, מיד היה מתאנח והיה מרים קולו והיה בוכה...

ומסביר ר' בונים מפסישחא (קול מבשר פרשת נצבים): כי יש בכח בהעלם בכל אדם שכל ובינה, אך צריך להוציאו לפועל. וזה - ה"אדם אחד" הנ"ל - היה

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזרת de הנאז וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר.

עכ"ו תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, לי"ג ימים ואלף בני המשפחה.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

הופיע!
בכיון חודש
כסלו תשפ"ה

מצורף
המיון שמורה
המיוחד לילדים
בפרומט מוגד

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פולטי' ניצוצות > טופס הרשמה

מוסיף והולך

• • •

הרבה ברירות לו היו לו, כעת הוא בבית יחד עם נוות ביתו וילדיו, אולי מותר לו לקלקל לעצמו את חג החנוכה, אבל בני משפחתו לא אמורים להפסיד, הוא ניסה להירגע ולהתנתק מהכל.

ברוך אתה... להדליק ...

כשהניצוץ של הנר השני נדלק גם בלבו של יעקובי עלה לפתע ניצוץ, פתאום הוא נזכר בדבריו הנפלאים של המגיד שיעור שהקריא מתוך הליקוטי הלכות, בעיני רוחו הוא שמע את הקול העדין של המגיד שיעור חוזר שוב ושוב על הדברים: "זאי אפשר להתחיל בעבודת השם יתברך כי אם כשיש לו מתחלה מלחמה לשבר כח המדמה כנ"ל, וזהו בחינת מלחמת עובדי כוכבים

הוא הגיע מותש עייף וחלש, היה לו יום קשה במיוחד.

זה התחיל מחבר ילדות אותו פגש ועמו שוחח על דהא ועל הא כשתוך כדי הוא קלט שהוא בעצם מדבר עם אחד מהגבירים הגדולים.

ההפתעה הייתה גדולה, אולם עד מהרה באה גם האכזבה, חבירו בתוכחה סמויה וגם קצת גלויה רמז לו על ההבדלים ביניהם, על חיי הנוחות בהם הוא חי ועל הרוגע שממתין לו כאשר יבאו הימים בהם צריך לחתן את הילדים, ובכלל, הלה הפליג ותיאר לו את שנות הפנסיה הנוחות בהם הוא ישב רגל על רגל בדירה עם נוף לים בו בזמן שהוא יאלץ לכתת את רגליו מגמ"ח אחד לרעהו על מנת לגלגל את חובותיו.

קשה ומשתלם

"זאי אפשר להתחיל בעבודת השם יתברך כי אם כשיש שלו מתחלה מלחמה... ואחר כך כל מה ששכלו מוסיף והולך בכל יום כל הימים מקבלים כח מההתחלה, כי כל ההתחלות קשות..."

שהיה קדם חנוכה.... וזהו בחינת נרות חנוכה, שבתחלה מדליקין נר אחד, ואחר כך א"ב, ואחר כך אב"ג, נמצא שנו ראונו הולכת עם כל הימים, כי כל הימים מקבלין כח מן התחלת חנוך העבודה שהתחיל לעלות אל השכל שהוא נר ראשון של חנוכה, ואחר כך כל מה ששכלו מוסיף והולך בכל יום כל הימים מקבלים כח מההתחלה, כי כל ההתחלות קשות..."

לפתע חש יעקובי רוגע נפשי ושמחה פנימית, הוא הבין שכל המחשבות שהיו לו היום הם רק מכוח המדמה, וכעת, אם הוא ינצח את כוח המדמה, הוא יזכה להתקדם עוד ועוד בעבודת ה' ומשם דייקא, מהתחלות הקשות, יהיה לו כוח להמשיך ולהתעלות.

(ליקוטי הלכות חנוכה הלכה א)

יעקובי ידע וזכר את מעלתם של לומדי תורה, לרגע לא עלה בדעתו חלילה לזנוח את סדריו בכלל, אולם ההרהורים תקפו אותו שוב ושוב, הוא חש כל כך נחיתי ושפל, הלא שניהם גדלו יחד באותה שכונה, למדו זה לצד זה באותה כיתה, והנה כעת חבירו עושה עסקים חובקי עולם, ואילו הוא יושב לו בכולל כאחד האברכים, כשהוא בקושי מסיים את החודש והוא חי ברמה נמוכה...

הוא עצר לעצמו על ספסל שקט ונתן דרוו למחשבותיו או יותר נכון לדמיונותיו. הוא דמיין לעצמו את מסלול חייו ואת מסלול חיי חבירו הטוב משחר ילדותו, זה היה מסלול כל כך שונה, ובעיקר - הוא עתיד להיות כל כך שונה ומשונה, חבירו הולך לחיות חיים רגועים ושלוים ואילו הוא...

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים:
052-767-9638

מחפש את האור?

ישבה לבעלי תשובה 'נחלי נטת' הממוקמת בלב האזורים החרדים בירושלים

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלימ"א

הלכות והליכות הבית היהודי

התחזקות והרבה שמחה

תבאי פנימיה מלאים

סביבה חמה ומקרבת

להכיר את הטובה

46 שנים לפטירתו של ראש הישיבה הגאון ר' חיים שמואלביץ זצוק"ל - ג' טבת תשל"ט - תשפ"ה

"מצויין" שמח המשגיח והמשיך להציע בנחמדות "אני גם בדרך לשם, נוכל ללכת ביחד", המשגיח המשיך לתמוך ביהודי המבוגר והשניים התקדמו יחד לכיוון אולם השמחות.

"תודה רבה לך יקירי על כל העזרה" האיש הזקן הרים את ראשו והודה למשגיח. המשגיח שרק כעת ראה לראשונה את פניו של הזקן עמד נדהם, היה זה לא אחר מראש ישיבת מיר - הגאון ר' חיים שמואלביץ.

"אוי לא זיהיתי את הראש ישיבה בגשם הזה", התנצל המשגיח ומיד שאל: "מה הראש ישיבה עושה כאן ביום גשום שכזה? מדוע הרב טרח בכזו מסירות נפש לבוא לבר - מצווה שמתקיימת כאן? הרי היום הרב גם משר שיעור וגם השתתף באסיפה חשובה, וככה הרב טורח לבוא לבר-מצווה שאינה של המשפחה בכזה מסירות נפש!....."

ר' חיים שמואלביץ היה נראה כאינו מתפעל כלל והוא השיב בפשטות: אה אני פשוט חייב לבעל השמחה הכרת הטוב מאד גדולה...."

ובעונותיו האופיינית לו הוא אף המשיך והסביר: הוא טורח כל כך לבוא בכל שבוע מקטמון הרחוקה לשמוע את השיחות שלי, כעת כשפעם אחת הוא עושה שמחה משפחתית זו ההזדמנות שלי להכיר לו טובה, הרי בזכותו אני מוסר את השיחות ומעורר את הרבים ואת עצמי.

התמיהה על פניו של המשגיח רק הלכה והתגברה והוא חזר ושאל: מה אתם

מתכוונים כשאתם אומרים שאתם חייבים לו הכרת הטוב, הרי השיחות של הרב מלאות מפה לפה, על פי רוב אין מקום להיכנס ורבים נותרים בחוץ, אלו שיש להם מקום לשבת הם ברי מזל, אם כן מה מעלתו הגדולה של הלה שנוסע כל שבוע מקטמון לשיחותיו של הרב?!

ר' חיים שמואלביץ לא התפעל מהטענות והוא המשיך והסביר בפשטות: נכון אולי שיש הרבה אנשים שבאים לשיחות, אבל המושג שנקרא ציבור מורכב מהרבה מאד פרטים, הציבור הוא כמו חשבון בנק שמצטרף בו עוד שקל ועוד שקל עד שבעל החשבון נעשה עשיר, גם הציבור שנמצא בשיעור מורכב מהרבה אנשים, כל יחיד ויחיד שמצטרף לציבור הרי הוא בונה את הציבור.

אלו בעל הבר-מצווה כאן לא היה מגיע לשיעור ועוד אחד אחר לא היה מגיע וכך עוד רבים לא היו מגיעים בסוף הייתי נותר לבד ולא היה לי למי למסור את השיחה, והרי שכל יחיד ויחיד יוצר את הכוח של הציבור.

"או הסיבה שטרחתי כה רבות לבוא כאן לשמחה" סיים ר' חיים שמואלביץ את תשובתו "הרגשתי שאני חייב להכיר טובה לתלמידי שגורם לי למסור את השיחה מידי שבווע..."

כ' שר' משה אהרן שטרן - משגיח דישיבת קמניץ, קיבל את ההזמנה לדיו הוא ידע שאין לו הרבה ברירות והוא יאלץ לכתת את רגליו עד לקטמון הרחוקה. הרבה ברירות לא היו לו, היתה זו הזמנה מתלמיד וותיק שבנו הגיע לגילו מצוות, הלה התגורר בקטמון, וכעת עשה לבנו שמחת בר-מצווה. ידע המשגיח שלמרות הקושי הגדול הכרוך בנסיעה הוא יהיה חייב לעשות את זה איך שלא יהיה, אולם את ההפתעה הגדולה שתצפה לו במקום ואת היסוד המוסרי הגדול אותו הוא עתיד ללמוד, לרגע הוא לא תכנן.

• • •

אותו היום היה יום סוער וגשום, רוחות עזות השתוללו, מעיפות לכל עבר את כל אשר נקרה בדרכם, גשמים עזים נתכו, הרחובות דאז שלא התברכו בניקוזים מספיק טובים, היו שטופים במים שהרטיבו ולכלכו את כל מי שהיה להוציא את כף רגלו מביתו. אם מתחילה היה בטוח המשגיח שאין לו ברירה והוא יהיה חייב לבוא לאירוע הבר-מצווה בקטמון הרחוקה, כעת הוא כבר התחיל להסתפק, הוא כבר לא היה כל כך בטוח שהוא צריך לעשות דרך כה קשה וארוכה רק בכדי לשמח את תלמידו, אולם לבסוף לאחר הרבה ספיקות, חבש המשגיח את כובעו לראשו ויצא לשמח את תלמידו.

הכרת הטוב לשומעי שיחתו. הגאון ר' חיים שמואלביץ זצוק"ל

הדרך אכן הייתה קשה לא פחות ממה שהוא חשב, גשם עז ניתן ארצה ושטף את כל

עוברי האורח, בסוף לאחר נסיעה ארוכה ומתישה, דרכו רגליו בסמוך למקום בו התקיימה שמחת הבר-מצווה.

הוא כבר כמעט נכנס לאולם, כשלתפתע הוא שומע מאחוריו קריאות של עזרה.

"ר' היד, בבקשה, אולי תוכל לעזור לי לצאת מהטקסי" הקולות בקעו ממונית שעצרה בסמוך אליו, הקול היה נשמע כקולו של איש מבוגר ושיש הזקוק לעזרה בכדי לצאת מהמונית, המשגיח לא השתהה, הוא רץ מיד לעבר המונית שם הוא פגש ביהודי מבוגר שעטוף במספר שכבות בכדי להתגונן מהקור הנורא ששרר בחוץ, רגלו האחת של האיש כבר הייתה מחוץ למונית וכעת הוא ניסה להתרומם ממקומו, המשגיח הושיט לו את ידו ועזר לו להתרומם ממקומו.

להשאיר איש כה מבוגר לבדו בגשם השוטף היה ברור למשגיח שהוא לא יכול והוא החליט ללוות אותו לביתו.

"היכן אתה מתגורר" שאל המשגיח את הזקן בקול רם בניסיון לגבור על קולותיהם של הרוחות והגשמים שניתכו בעוז, "לא, אני לא גר כאן, רק באתי כאן לשמחת בר-מצווה שמתקיימת כאן באזור" השיב הזקן.

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

עשה שאירע בימי החנוכה. לביתו של ר' גרשון העניך מראז'ין בא רופא על מנת לעקור לרבי שן שהרקיבה. בסיום עבודתו ביקש ר' גרשון לשלם לו, אולם הלה שהעריך את הרבי מאד סירב לקבל את התשלום. ר' גרשון המשיך להפציר בו עוד ועוד אולם הרופא המשיך לסרב. לבסוף, כאשר עמד הרופא לצאת מהבית, הוא פנה לר' גרשון ואמר לו: השן שעקרתי לרב בחינם תהיה במקום הדמי חנוכה שנהוג לתת לרבי בימי החנוכה. השיב לו ר' גרשון: בשמחה! אולם בתנאי שלא תספר זאת לאף אדם, שהרי ישנם הרבה מאד בעלי-בתים שיעדיפו לעקור לרב שן במקום לתת לו דמי חנוכה....

...
 לר' מאיר מפרמישלאן נכנס אחד כשהוא מבקש ומתחנן שהרבי יעתיר עבורו לרפואה שלמה משום שכבר תקופה ארוכה הוא סובל משושנה ברגלו. אמר לו ר' מאיר: האם ניסית לשים כבר שמן? תמה האישי: וכי מה ענין שמן לשושנה? אף פעם לא ידעתי ששמן מרפא שושנה...
 החזיר לו ר' מאיר: הן זה מפורש בפזמון מעוז צור - ומנותר קנקנים נעשה נס לשוושנים...
 הלך האיש לביתו ונהג כפי ציווי של ר' מאיר, ואכן תוך תקופה קצרה נעלמה לה השושנה כלא הייתה.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

הקלויז

ניין הקלויז נבנה לראשונה לפני כמאה תשעים שנה, סיום הבניין והכניסה אליו היה בראש השנה בשנת תקצ"ד. הבניין נבנה על ידי רבי נתן שמסר את נפשו למען הבניין כשמניעות רבות הקיפוהו מכל צדדי.

לפני מאה עשרים שנה נבנה הקלויז מחדש. מראה העיר אונן לפני כמאה שנה

לאחר שלושים ואחד שנה, בשנת תרכ"ה שופץ הקלויז מחדש בפעם הראשונה, על ידי החסיד המיוחד רבי סענדער טרהוויצער זצ"ל שהיה בעל כח השפעה להפליא. עד שמסופר כי בעת שהשתדל בבניית הקלויז שבאומן כשהלך אל אנ"ש לעוררם ולהתרימם עבור זה, הושפעו כל כך מדבריו עד שהיו אומרים לו: "קח כמה שתרצה".

על אותה פעם בה רבי סענדער שיפץ את הקלויז מסופרים שני סיפורים מיוחדים.

הראשון הוא, שכאשר בא אל רבי אברהם בערניו נכד רבינו להתרימו עבור שיפוץ הקלויז אמר לו: תנו מעות בשביל בית הכנסת של סבכם, "גיט געלד פאר אייער זיידנ'ס שוהל", ונתן לו סכום חשוב, לא אבה רבי סענדער לקחתו, והוסיף רבי אברהם בערניו עוד על תרומתו, ושוב לא אבה רבי סענדער לקחתו, והוסיף עוד, עד שנתן אלף רענדלאך, דהיינו שלשת אלפים רובל שהיה הון

עתק בימים ההם, תפסו רבי סענדער בידי ונשקם, באמרו אליו: אשרי הידים שנותנים אלף רענדלאך עבור ענין רבינו, "וואויל זענען די הענט וואס גיבן טויזנט רענדלאך פארן רעבינ'ס זאך".

הסיפור השני הוא, שבעת שגמרו לשפץ את הקלויז בא מושל העיר עם זוגתו לראות ולהתרשם מהבניין ובדקו מבחוץ ומבפנים, פגש רבי בפנים בית המדרש, פגש רבי מנדלי ליטוואק זצ"ל עומד ומתפלל בדביקות והתלהבות נוראה כדרכו, התפעל אף הוא מתפילתו כל כך, עד שאמר לזוגתו: מה אומר לך, אלו הייתי אני אלקים, הייתי ממלא כל בקשותיו תיכף ומיד.

בחלוף כמעט ארבעים שנה נוספות, בשנת תרס"ג, לפני מאה עשרים שנה, החליט ר' אייזיק שהגיע הזמן להפוך את הקלויז ממבנה עץ למבנה אבן, התכנן היה מיוחד במינו וההוצאות גדולות עד מאד, אך ר' אייזיק שעבורו הייתה זאת משימת חיים לא היה מוכן לוותר, ומהר מאד החלו העבודות בהיכל הקדוש. את הבניין תכנן ר' נפתלי שהיה מתגורר בברדיטשוב, הוא היה מהנדס מוכשר מאד, הבניין תוכנן לפרטי פרטים תוך השקעה ביופיו והדרו ופארו.

(מגזין 'ניצוצות' טבת תשפ"ד)

פתגם השבוע

לפעמים ילדים מחנכים הורים

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

- להצלחת משפחת אוקן
- להצלחת משפחת שרון
- להצלחת משפחת שילר

חנוכה של כיסופים על גג הרשב"י

כך גם מסר נפשו על חינוך ילדיו בסערות הימים...ההם

תחיית המתים מרוב כיסופים

חודש אלול שלהי שנות התש"נ זה עתה נפתחו הגבולות וב"ה אפשר לנסוע לאומן ללא מניעויות (כמעט...). אנ"ש מתכוננים לאומן כל אחד בדרכו, אך כמה מאנ"ש נזכרו בחברם היקר ר' משה פאסי שאכן כבר עבר את גיל הגבורות אך כל ימיו כסף והשתוקק להגיע לאומן אולי הוא רוצה גם להצטרף אתם למשאת חיהם. 'אי אפשר לשכוח חבר במצב כזה!' עוררו אחד את חבירו וממחשבה למעשה נזדרזו לקחת מונית למושב זקנים הישן בקטמון, שם נכנסו לחדר מס' 148.

על מיטה צחורה שוכב ר' משה, זקנו ההדור יורד על פי מדותיו אולם פניו כבר נראה יותר קרוב לשמים מאשר לארץ. הם כמעט נטו לחשוב כי מן השמים הזדמנו לבוא אליו ליציאת נשמה... אך בכל זאת אזרו עוז ושאלו בלחשיה: "רבי משה!" אך הזקן לא מגיב.

ניסו מעט להרים את קולם: "רבי משה!"

ועדיין הוא לא מגיב. לפתע הרהיב אחד החברים עוז ושאל בקול: "אתה רוצה לנסוע לאומן?"

מיד בהשמע המילה אומן נתעורר ר' משה לתחייה ותיקף נענה "כן בוודאי!"

השניים שפשפו עיניהם בתדהמה והתלבטו אם תחיית המתים הוא זה או שמה הזיות בעקבות מצבו הקשה. אך כאשר הוסיפו לשאלו "יש לך דרכון?" וענה "וודאי, זה אצל בתי תבקשו ממנה!" או אז ידעו כי רוחו של רביה"ק היא זו המדברת מתוך גרונו והיא נותנת כוח וחלי לאמץ ברכיים כושלות ולחזק ידיים רפות.

ר' משה שכסף כל ימיו להשתטח על ציון רביה"ק באומן הכין דרכון ממועד מועד כדי שבהזדמנות הראשונה יוכל לקיים את שאיפתו, למעשה, מחמת מצב בריאותו הרופפת לא יצאה הנסיעה לפועל, אך הנוכחים שם ראו איך שכיסופים לרבי יכולים לעורר אפילו במצבים שנראים כאבודים.

ר' משה ב"ר יוסף פאסי נלב"ע בשיבה טובה בכ"א כסלו תשס"ה, והשאיר אחריו דור ישרים ההולכים בדרכי השי"ת בתמימות ופשיטות.

התעורר מחדש כששמע את המילה אומן, החסיד ר' משה פאסי ז"ל

ע"ת נפלה העיר העתיקה לידו הלגיונרים הירדנים, הוא נלקח לשבי יחד עם תושבי הרובע היהודי, שם שהה למשך כשנה. עם שחרורו בא לגור בקטמון, פתח 'גריה' לצרכי מחייתו, בעקבות כך בא גם נהג בגמילות חסדים כשאר היה בונה מדי שנה סוכה מפוארת לטובת בית מדרשינו ואנ"ש בקטמון.

השבוע חל יום האיראצייט של החסיד ר' משה פאסי, מחסידי ברסלב בני עדות המזרח שהתקרבו לאנ"ש בעיר העתיקה שלפני הגירוש, שרשי משפחתו של ר' משה פאסי נטועים היו בעיר סלוניקי שביוון, ולאחר שהיגרו משפחתו משם לטורקיה התעורר לבו לחונן את עפר ארץ הקודש. כך בהיותו בחור כבן חמש-עשרה עשה את כל הדרך מטורקיה לארץ ישראל ברגל!

מאז השתקע בעיה"ק ירושלים שלפנים מן החומות, ובראותו את העבודות הנשגבות של אנ"ש התקרב ובא להסתופף בצילו של רביה"ק בתמימות ופשיטות עילאית.

בסוף ימיו עבר להתגורר אצל בתו בקרית משה, בואכה העיר ירושלים, והיה מקפיד ללכת כל יום למקוה זופניק בשכונת גבעת שאול הסמוכה, לתוספת טהרה וקדושה כמנהג החסידים.

שירה עד הזריחה

אנ"ש, מתרפקים בערגה כאשר הם נזכרים איך שהוא היה יושב בליל שישי בבר ציון שעות ארוכות ושר בגעגועים שירי התעוררות וכיסופים לבניין ביהמ"ק: "מתי יבוא המשיח?..."

"אתה תקום תרחם ציון... בייגונים הידועים. הוא היה חוזר עליהם שוב ושוב במתיקות נפלאה ובבכי כבוש, כך למשך שעות ארוכות עד הגיע עת התפילה, אז היה מחליף את הפזמון ומנגן לעצמו שיר מיוחד על אדון עולם.

מחזה מעורר זה חזר ונשנה גם בשבת חנוכה במירון, אז היה עולה על גג הציון, בבוקר השכם כשאישי לא היה שם, ושר ומזמר בגעגועים וכיסופים: "מתי יבוא המשיח...". גם השיר המושר אצל אנ"ש בסיום תפילת ליל שב"ק עם המילים: "שבת קדשינו מחמד עינינו" מקורו אף הוא ממנו.

תמיד היה הולך עם פנים שוחקות, אך בכובד ראש היה מקנה על פרצות הצניעות בחוצות העיר, במסירות עצומה היה שומר על עינו וקדושתו, ומכיון שהיה עובד ברחוב העיר לפרנסתו כנגר, היה תמיד צועק ובוכה "אני מסתובב בחוץ אבל רצוני לשמור העיניים".

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שומרתנו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיפוע רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בוררות עסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה. עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אחרי דיני ממונות נתון מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סוסיש שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מרץ ודין, ראש רשיבת נחלי נצח)

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396